

[Finansministeren.]

ren og skær ophævelse ville ikke være nogen fordel for branchen, fordi branchen jo skal betale moms, den såkaldte indgående moms, på alle de varer, der købes til hoteldriften, og derfor måtte der være en eller anden måde, hvorpå de kunne neutralisere den, eventuelt gennem en mindre momssats for hotelværelserne. Der har i det hele taget været en række tekniske problemer i forbindelse med disse forhandlinger, og forhandlingerne førte altså til, at man fra statens side opgav restaurationsafgiften, og jeg håber faktisk, at denne opgivelse af restaurationsafgiften vil kunne blive en spore for denne branche til at klare sig bedre i fremtiden end tidligere.

Hr. Aksel Larsen sagde, at regeringen begrundede sin økonomiske politik med, at omkostningerne ikke måtte stige, men alligevel lavede man en moms, der fører til omkostningsstigninger. Jeg erkender, at momsens ikke er det saliggørende konjunkturpolitiske middel, som nogle måske tidligere har troet, men at den tværtimod har en vis prisafsmittende virkning. Det er derfor, vi meget gerne vil tilskynde folketinget til at vedtage lovforslaget om, at man garderer sig over for den omkostningsstigning, der kan komme med den anden dyrtidsportion.

Vedrørende ændringsforslaget om nævnene takker jeg for den tilslutning, der er givet til det. Jeg skal ikke skjule, at den direkte foranledning er de regler, som løningsrådet har anbefalet regeringen at følge med hensyn til embedsmænds hverv, hvorved vi havde fået den situation, at i disse nævn kunne embedsmændene ikke honoreres og kan ikke honoreres. Efter lovgivningen skulle der være dommere i disse nævn, og de var hyppigst formænd, vel for at sikre ikke den juridiske ekspertise, for den havde man jo i embedsmændene, men den uafhængighed, som dommerstanden har. Efter løningsrådets pålæg til regeringen kunne dommerne ikke længere oppebære honorarer, og dommerstanden tog derfor det standpunkt, at de ikke følte sig forpligtet til at sidde i disse nævn. Vort svar herpå har altså været, at vi foreslår disse nævn sammenlagt i ét nævn og kun besat med erhvervsrepræsentanter og tjenestemænd fra den pågældende administrationsgren. Derved er vi kommet over det problem, og jeg håber, at

man fra folketingets side ved bedømmelsen af dette ændringsforslag vil vurdere det sådan, at det er et forsøg på at leve op til de anbefalinger, som løningsrådet har givet os, samtidig med at det er en rationalisering, at en række nævn sammensluttes til ét. Jeg håber ikke, at hr. Hans Kjærs skepsis med hensyn til, at arbejdsbyrden bliver for stor, vil slå til. På de gamle afgiftsområder er der jo efterhånden skabt en praksis, der gør sagsantallet mindre, og den nye momsforhøjelse skulle ikke i sig selv give nye afgrænsningsvanskeligheder for nævnet at tage stilling til.

Grünbaum: Jeg skal ikke sige mere om selve hovedproblemet, det ligger klart, at vi må gå imod denne momsforhøjelse. Men der er et par andre ting, som lige trænger til en korrektion.

Det er altid kedeligt, når en udtalelse bliver drejet, så den bliver urigtig. Jeg har ikke sagt, at man i kulegravningsudvalget ikke har lavet noget arbejde og ikke har arbejdet godt. Det har jeg overhovedet ikke sagt noget om, og jeg vil gerne have, at det bliver rettet, idet forskellige af regeringspartierne ordførere har givet udtryk for noget sådant. Det, jeg har sagt, er, og det mener jeg også er rigtigt, at vi ikke i tilstrækkeligt omfang har været inde på netop disse problemer, som vedrører selve kulegravningen.

Finansministeren siger, at regeringspartierne ikke har misbrugt momsens, fordi man nu kommer med forslag om forhøjelse 2 år efter den sidste forhøjelse. Det er jeg enig i. Jeg mener ikke selv, at en regering kan afskære sig fra at regulere momsens i f. eks. en 2 års periode, og det var heller ikke det, jeg sigtede på. Jeg sigtede i og for sig på samme problem som det, der har relation til kulegravningsudvalget, at når man nu kommer med dette forslag om ændring af momsens, kunne man vel nok i kulegravningsudvalget lige have kigget på de ting, der var at rette, og som netop kulegravningsudvalget har med at gøre; så kunne man have klaret de problemer samtidig. Det var kun det, jeg talte om.

Aksel Larsen: Jeg vil tilslutte mig dette sidste og samtidig bemærke, at det vel er vanskeligt at afgøre, hvorvidt det såkaldte kulegravnings- eller punktskatteudvalg har